

PISCI NA IGRAMA: RADE Š

Piše: Bruno Lucić
Foto: Željko Tutnjević

Glumac, pjesnik i glazbenik Rade Šerbedžija uz pratnju gitarista Miroslava Tadića 24. je srpnja zaključio ovogodišnji popratni program Dubrovačkih ljetnih igara – „Pisci na Igrama“. Repertoar prezentiran na tvrđavi Lovrijenac s kojim su nastupili nosio je naziv „Meni se dušo od tebe ne rastaje“. Zapravo, riječ je o jednom povratničkom nastupu, jer se osebujni umjetnik i interpret ovim gostovanjem nakon 37 godina vratio na Igre. A kako najbolje obilježiti slavni povratak nego prisjećanjem uz Hamletov monolog kojeg je Rade prije gotovo četiri desetljeća izveo na istom mjestu.

Izraziti artistski gard, odmjerena intoniranost i neposrednost u odnosu s publikom pratili su skoro dvosatni nastup. Izvedeci vlastitu poeziju na jedan duhovit način, Šerbedži-

Interij pogle

● **Kada bi Šerbedžija nasumce čitao i brojeve iz telefonskog imenika bio bi jednako intrigantan**

ja je otkrivao intimistički i autobiografski duh recitiranih pjesama. Krećući se stazama nostalgije, tuge, sjete, do komičnosti, čak vulgarnosti pa sve do fatalnih sfera, Šerbed-

ERBEDŽIJA I MIROSLAV TADIĆ

pretator dubokog da i prodorne riječi

Tadić je svojim vještim i posvećenim sviranjem nadopunjavao Šerbedžijine interpretacije

žija nikako nije prekidao most prema gledatelju: pažnji te je intonacijski pratio svaki pokret pu-

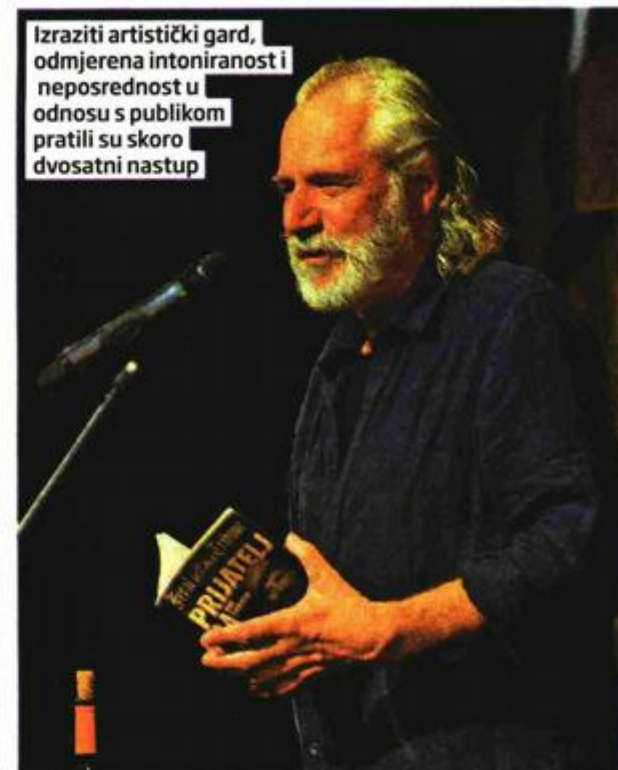
blike. Izvedene su pjesme poput „Kosa boje maka“, „Hamlet mašina“ te „Moj otac“. Na programu su se

našli i razigrani makedonski napjevi kao što je „Izlezi Vido“ ili pak umirujući „Eleno Kerko“. Treba na-

glasiti i kako je u prvom napjevu, ovaj inače vrsni interpret, pokazao raskoš svog pjevačkog talenta i senzibiliteta.

Možda je na početku i nedostajalo umjetničkog nadahnuća i energije, no do kraja su se večeri Šerbedžijine izvedbe iskristalizirale stvorivši potpun kreativni domet.

Uz to što je Tadić svojim vještim i posvećenim sviranjem nadopunjavao Šerbedžijine interpretacije, odnosno podigao vrijednosnu komponentu čitavom nastupu, u samostalnom je dijelu pokazao virtuoznost i umijeće sazivanja s instrumentom.

Izraziti artistički gard, odmjerena intoniranost i neposrednost u odnosu s publikom pratili su skoro dvosatni nastup

I kada bi Šerbedžija nasumce čitao brojeve iz telefonskog imenika bio bi jednako intrigantan. Na kraju je osobenjak prodornog pogleda izveo dva bise; jedan kao hommage nedavno preminulom Arsenu Dediću, dok je drugi bio veseli romski napjev zaključen običajnim

razbijanjem čaše.

Kao i prošle godine, kada je nakon završetka Igar Šerbedžija sa svojom kazališnom družinom Ulysses izveo Shakespeareovog „Kralja Learea“, tako je i ovom prilikom priredio vrhunac dostojan finala još jednog festivalskog ljeta.